

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Olgy Stránské a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobce: **V. Q. H,**
státní příslušník Vietnamské socialistické republiky,
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Markem Sedlákem,
se sídlem Příkop 834/8, 602 00 Brno,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení sp. zn. OAM-15474/ZM-2017,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu vedeném pod sp. zn. OAM-15474/ZM-2017.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 6.114 Kč, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.
- III. Žalobci se do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku vrací přeplatek na soudním poplatku ve výši 2.000 Kč.

Odůvodnění:

- 1 Žalobce se žalobou, odeslanou dne 13. 10. 2017, podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-15474/ZM-2017. Žalobce žádá, aby soud uložil žalovanému vydat

rozhodnutí o jeho žádosti o zaměstnaneckou kartu do 30 dnů od právní moci rozsudku.

- 2 Žalobce uvedl, že dne 17. 5. 2017 podal na Velvyslanectví České republiky v Hanoji žádost o vydání zaměstnanecké karty. Protože o ní žalovaný nerozhodl v zákonné lhůtě, podal žalobce dne 25. 7. 2017 Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“), nadřízenému správnímu orgánu žalovaného, žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise dne 6. 9. 2017 pod č. j. MV-93205-2/SI-2017 vydala opatření proti nečinnosti, jímž žalovanému uložila rozhodnout o předmětné žádosti do 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti. V určené lhůtě však žalovaný nerozhodl a rozhodnutí nebylo vydáno ani ke dni podání žaloby. Uvedená tvrzení žalobce doložil svou žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 25. 7. 2017 a rozhodnutím Komise ze dne 6. 9. 2017.
- 3 Žalovaný ve vyjádření popírá oprávněnost žaloby a nesouhlasí s ní, neboť nemá za to, že by byl v uvedeném řízení nečinný, protože v něm průběžně koná úkony nezbytné pro rozhodnutí ve věci. V daném řízení je totiž povinností žalovaného zjistit, zda žalobce splňuje podmínky, které stanoví zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalovaný dále uvádí seznam podkladů, které pro dané řízení opatřuje, a úkony, které v daném řízení dosud učinil a které se vesměs vztahují k prověření společností J. T. C., s. r. o. (dále jen „J. T. C.“) a VM S. CZ, s. r. o. (dále jen „VM S. CZ“), a dohledání jejich skutečného sídla (na adrese sídla uvedené v obchodním rejstříku nejsou tyto společnosti k zastižení). K tomu se má dne 13. 11. 2017 konat výslech předvolaných svědků. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
- 4 Ze správního spisu zjistil soud následující pro věc podstatné skutečnosti. Žalobce skutečně podal dne 17. 5. 2017 na Zastupitelský úřad v Hanoji žádost o vydání zaměstnanecké karty ve smyslu § 42g zákona o pobytu cizinců se všemi souvisejícími přílohami (pracovní smlouva na pozici evidovanou v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, doklad o vzdělání, o zajištění ubytování, o zdravotním stavu, o dostatečných prostředcích na pobyt na území, fotografie, platný pas, výpis z rejstříku trestů aj.). Žádost zastupitelský úřad předal žalovanému dne 25. 5. 2017. Ten si obstaral výpisy z různých rejstříků a evidencí a dne 9. 8. 2017 poučil žalobce o jeho právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Této možnosti žalobce prostřednictvím svého zástupce využil dne 15. 8. 2017. Dne 18. 8. 2017 se žalobce vyjádřil k podkladům pro vydání rozhodnutí a požádal o změnu obsahu žádosti. Žalovaný dále spis doplnil o další podklady vztahující se zejména k řešení rozporu, že žalobce uzavřel pracovní smlouvu se společností VM S. CZ, avšak podle údajů v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty je u tohoto konkrétního pracovního místa uvedena jako zaměstnavatel společnost J. T. C. Dne 20. 10. 2017 vypravil žalovaný předvolání k podání svědecké výpovědi pro paní H. P. a pro pana J. H. (jediného jednatele a společníka společnosti VM S. CZ), a to na 13. 11. 2017, což je

poslední úkon učiněný žalovaným v řízení. Součástí správního spisu je také opatření proti nečinnosti vydané Komisí dne 6. 9. 2017.

- 5 Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené, včetně bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany, jež měl žalobce k dispozici ve správním řízení. O žalobě soud rozhodl bez jednání, neboť žalobce vyslovil s takovým postupem výslovný souhlas a souhlas žalovaného se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
- 6 Podle § 169 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo žádalo o vydání závazného stanoviska podle odstavce 17.
- 7 Otázkou nečinnosti žalovaného v řízení o vydání zaměstnanecké karty poté, co vydal předkládací zprávu navrhuující udělení víza nezbytného za účelem přicestování cizince za účelem pořízení biometrických údajů a následného vydání zaměstnanecké karty, se nedávno zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 22. 8. 2017, č. j. 9 Azs 128/2017-32, v němž ke kasační stížnosti žalovaného jednoznačně uzavřel, že řízení končí buď vydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu, zamítnutím žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu anebo zastavením řízení, nikoliv mezikrokem v podobě předkládací zprávy nebo pokynu zastupitelskému úřadu k vydání víza k pobytu nad 90 dnů.
- 8 S ohledem na datum podání žádosti (17. 5. 2017) musí soud na podkladě údajů ve správním spise konstatovat, že žalovanému uběhla 60denní lhůta pro vydání rozhodnutí v pondělí dne 17. 7. 2017. Ze spisu se navíc nejeví, že by se jednalo o zvlášť složitý případ a žalovaný ani nežádal o vydání závazného stanoviska úřadu práce, takže se neuplatní delší, 90denní lhůta. Kdyby se snad přesto uplatnila, i ta by již v den podání žaloby uplynula (konkrétně v úterý 15. 8. 2017). Ze shora uvedené judikatury je pak zřejmé, že závěr o nečinnosti žalovaného nemůže být zpochybněn uskutečňováním dílčích procesních úkonů v řízení, jako je nařízený výslech svědků, nýbrž teprve ukončením řízení zákonem předpokládaným způsobem.
- 9 Žalovaný se již zjevně dostal do prodlení s vydáním zaměstnanecké karty, které - pokud žádost nezamítne či řízení o ní nezastaví - může odstranit jedinečně jejím faktickým předáním žalobci. Že by tak učinil, však žalovaný netvrdí a ani to nijak nevyplývá z obsahu správního spisu.
- 10 Je tedy namístě učinit závěr, že žalovaný je nečinný. Proto soud žalobě vyhověl a podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil, aby v řízení o žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu vedeném pod sp. zn. OAM-15474/ZM-2017 rozhodl ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- 11 Pro úplnost nicméně soud považuje za potřebné uvést, že pokud by se žalobce domáhal výkonu tohoto rozsudku, mohl by se žalovaný výkonu rozhodnutí (v praxi by přicházelo do úvahy pouze ukládání pokut ve smyslu § 351 zákona

č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů) ubránit, pokud by doložil, že před uplynutím stanovené 30denní pariční lhůty zastupitelský úřad žalobce vyzval, aby se dostavil k vyznačení víza k pobytu nad 90 dnů podle § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců za účelem převzetí zaměstnanecké karty. V takovém případě by bylo namístě uvažovat o tom, že lhůta ke splnění povinnosti stanovené tímto rozsudkem se analogicky ve smyslu

§ 169 odst. 12 písm. a) zákona o pobytu cizinců staví po dobu nezbytnou ke zpracování údajů a následnému vyřízení a faktickému předání zaměstnanecké karty [s přihlédnutím k prodávám způsobeným výhradně žalobcem, na něž nebylo možné odpovídajícím způsobem procesně reagovat, jako např. zastavením řízení postupem podle § 169 odst. 8 písm. h) či i) zákona o pobytu cizinců], a uložení pokuty by přicházelo do úvahy jen, jestliže by tento proces trval déle, než je při řádném plnění povinností žalovaným možné.

- 12 O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladu řízení v celkové výši 6.114 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 4.114 Kč, kterou tvoří odměna za jeden úkon právní služby po 3 100 Kč [sepsání žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a paušální částka jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, vše zvýšeno o částku 714 Kč odpovídající 21% DPH z předchozích částek, a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč.
- 13 Náhradu za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] soud žalobci nepřiznal z toho důvodu, že ze spisové dokumentace vyplývá, že zástupce jej zastupoval již v průběhu řízení před žalovaným, a byl tedy s věcí seznámen již před podáním žaloby. V řízení před krajským soudem tak nepřebíral novou věc, která by vyžadovala jeho přípravu (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Azs 334/2016-29, bod 28).
- 14 Soud současně rozhodl o vrácení přeplatku na soudním poplatku ve výši 2000 Kč (žalobce jej zaplatil dvakrát), který bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. listopadu 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.

předsedkyně senátu

Za správnost:

B. K.